

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: 20C/23/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123350518
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marián Miškolci
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2025:6123350518.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV sudcom Mgr. Mariánom Miškolcim v spore žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., sídlo: Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 50 496 166, zastúpený: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., sídlo: Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, sídlo: Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 639,51 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 639,51 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 6,25 % ročne zo sumy 639,51 eur od 19.10.2022 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd priznáva žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu súdu dňa 27.06.2023 sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému uvedenej vo výroku rozsudku.

2. Žalobca uviedol, že dňa 03.06.2022 došlo v Prešove k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle poškodeného FOSA Prešov, spol. s r.o., IČO: 36 489 867, sídlo: Pri Delni 14497/17, 080 05 Prešov. Poškodený počas opravy vozidla v servise uzatvoril zmluvu o nájme dopravného prostriedku č. 326/2022 zo dňa 04.06.2022, na základe ktorej mu žalobca prenajal náhradné motorové vozidlo od 04.06.2022 do 25.07.2022 až do ukončenia opravy. Po ukončení nájmu vystavil žalobca poškodenému faktúru číslo 4892022 splatnú dňa 09.08.2022 na sumu 2 061,60 eur bez DPH za 52 dní nájmu vrátane jednorazového poplatku za pristavenie vozidla. Poškodený postúpil pohľadávku na žalobcu zmluvou dňa 26.07.2022, čo poškodený aj oznámil žalovanému. Žalovaný skončil šetrenie poistnej udalosti dňa 03.10.2022. Žalovaný dňa 05.10.2022 poskytol žalobcovi sumu 1 422,09 eur a teda sa dostal do omeškania s poskytnutím zostávajúcej časti poistného plnenia, ktoré bol povinný uhradiť žalobcovi najneskôr do 18.10.2022.

3. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť.

4. Žalovaný uviedol, že servis, v ktorom si poškodený nechal opraviť vozidlo, je zmluvným servisom žalovaného. Tento servis za opravu vozidla vystavil faktúru číslo F22 328574 zo dňa 19.07.2022, z ktorej vyplýva dátum dodania služby, t.j. ukončenie opravy vozidla dňa 19.07.2022. Počas opravy vozidla servis nedôvodne vytvoril prestoj spočívajúci v nezabezpečení včasnej doobhliadky vozidla, a to po dobu 11 dní. Prvá doobhliadka bola vykonaná dňa 09.06.2022 a následná až dňa 21.06.2022, pričom v zmysle metodiky bola primeraná doba na zabezpečenie doobhliadky 5 dní a likvidácia uznala aj víkend. V zmysle metodiky teda žalovaný nepriznal štyri dni nájmu. Poškodený uzatvoril nájomnú zmluvu na vopred stanovené obdobie od 04.06.2022 do 25.07.2022, počas ktorého si postupne

prenajal tri vozidlá od 04.06.2022 do 08.06.2022, od 09.06.2022 do 19.06.2022 a od 20.06.2022 do 25.06.2022. Posledné vozidlo si poškodený prenajal bezdôvodne a neúčelne deň po ukončení opravy jeho vozidla. Prenájom vozidla na presne určené obdobie je neobvyklý. Poškodený tiež nevysvetlil, z akého dôvodu si prenajal až tri vozidlá s povinnosťou platby poplatku za pristavenie každého z nich, ktorý však žalovaný poškodenému napokon priznal. Žalovaný priznal nájom za obdobie 42 dní do opravy vozidla dňa 19.7.2022. K nepriznaniu poistného plnenia za 4 dni ako neodôvodnený prestoj medzi doobhliadkami žalovaný uviedol, že po doručení vydokladovania priebehu opravy vozidla s dodacími listami preukazujúcimi nákup a dodanie náhradných dielov posúdi možnosť doplatku. Poškodený tieto doklady žalovanému nepredložil a teda nepriznanie štyroch dní medzi doobhliadkami bolo dôvodné. Žalobca nepreukázal účelnosť a nevyhnutnosť zapožičania náhradného motorového vozidla za žalované obdobie. Náklady na náhradné vozidlo po dátume ukončenia opravy dňa 19.07.2022 nebolo možné považovať za účelný a nutný náklad vynaložený v príčinnej súvislosti so vznikom škody. Zmluvný servis žalovaného opravujúci vozidlo žalobcu si nemohol uplatniť zádržné právo na vozidlo, nakoľko samotná pohľadávka za opravu vozidla nebola ešte splatná a táto sa stala splatnou dňa 02.08.2022. Poškodený si teda mohol prevziať opravené vozidlo po ukončení opravy. Zároveň namietol uplatnené úroky z omeškania, nakoľko žalobcovi podľa § 11 ods. 6 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. písomne vysvetlil dôvody, pre ktoré znížil poistné plnenie a preto sa nemohol dostať do omeškania.

5. Žalobca v replike uviedol, že žalovaný v súdnom konaní rozporuje len obdobie nájmu od 20.07.2022 do 25.07.2022. Nie je možné od poškodeného spravodlivo požadovať, aby v dôsledku zavineného protiprávneho správania iného bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od zaužívaného spôsobu fungovania. Argumentácia žalovaného nezohľadňuje do úvahy reálnu dobu, počas ktorej bol poškodený v dôsledku ním nezavineného konania vylúčený z užívania svojho vozidla. Oprava vozidla nie je ukončená v deň uvedený vo faktúre, nakoľko vzhľadom na odplatný charakter záväzkového vzťahu je oprava ukončená až poskytnutím plnenia druhej strany, a to dňa 02.08.2022 podľa krycieho listu, resp. oznámenia o poistnom plnení. Doba trvania nájmu náhradného vozidla je určená svojvoľne žalovaným. Poškodený pritom náhradné vozidlo pre minimalizovanie nákladov vrátil už 25.07.2022, teda o 8 dní skôr, ako mu bolo poškodené vozidlo vrátené z autoservisu. Až poskytnutím peňažného plnenia, ktoré zo sféry vplyvu poisťovne prejde do sféry vplyvu poškodeného, resp. servisu, je škoda na poškodenom vozidle reparovaná, pretože samotným vystavením faktúry za opravu vozidla poškodený ešte nemá okamžitú možnosť prevziať si svoje vozidlo a vrátiť náhradné vozidlo prenajímateľovi. Po pripísaní plnenia na účet autoservisu tento informoval poškodeného o možnosti prevzatia opraveného vozidla a až potom bola reparovaná možnosť užívania predmetu vlastníctva. Servis nevydá vozidlo poškodenému do zaplatenia opravy vozidla, resp. poskytnutia plnenia poisťovňou alebo vystavenia krycieho listu. Nie je pritom možné od poškodeného požadovať, aby disponoval finančnými prostriedkami v hodnote 7 876,82 eur na vyplatenie opravy vozidla servisu len preto, aby skrátil dobu nájmu náhradného vozidla. Náklady vynaložené poškodeným na nájom sú preto vynaložené účelne. Nemôže byť na ujmu poškodeného skutočnosť, že servis doobhliadku vozidla dohodol so žalovaným až 11 dní po prvej doobhliadke vozidla, v dôsledku čoho nepriznal nájom za 4 dni. Poplatok za prenajatie troch vozidiel sa platil iba jeden, čo vyplýva z faktúry za nájom, a teda sa nijako nehospodárne nenavýšilo nájomné za nájom náhradných vozidiel. Úrok z omeškania je dôvodný, čo potvrdzuje aktuálna prax Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp.zn. III.ÚS 309/2020-33. Žalovaný zároveň svojvoľne a nedôvodne krátil poistné plnenie o prevádzkové náklady poškodeného vozidla počas doby prenájmu náhradného vozidla vo výške 248,69 eur, k čomu sa však žalovaný v odpore žalovaný vôbec nevyjadril. Takýto postup žalovaného je v rozpore s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Obdo/48/2012 zo dňa 28.03.2013.

6. Žalovaný v duplike uviedol, že po oprave vozidla poškodenému nič nebránilo faktúru za opravu uhradiť a vozidlo zo servisu si prevziať, pričom žalobca nepreukázal skutočnosť, ktorá by poškodenému bránila v úhrade faktúry za opravu vozidla. Poškodený mal možnosť faktúru za opravu sám zaplatiť a podmienka vydania vozidla až po doručení krycieho listu je svojvoľna servisu, ktorá sa prieči zákonu. Žalobca tiež nepreukázal, že by poškodený žiadal o vydanie krycieho listu pred začiatkom opravy. Žalovaný má právo vykonať šetrenie za účelom zistenia nároku na poskytnutie poistného plnenia, ale táto skutočnosť nie je dôvodom na neúmerne predlžovanie nájmu náhradného vozidla.

7. Súd právne posúdil vec podľa § 1 ods. 2, § 4, § 11 ods. 6, 7, 8 a § 15 ods. 1, 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z.“); § 420, § 442 ods. 1, 3,

§ 443, § 517 ods. 2, § 788 ods. 1, § 797, § 799 ods. 2, § 823 Občianskeho zákonníka; § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky číslo 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z.“); článku 15 ods. 2, § 151 ods. 1, § 186 ods. 2, § 191 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením s obsahom spisu, a to žaloba č.l.5-8, nájomná zmluva č.l.10, protokol o prenájme č.l.11-13, čestné prehlásenie č.l.14, odovzdanie vozidla č.l.15, faktúra č.l.16, postúpenie pohľadávky č.l.17-18, výzva na plnenie č.l.19, oznámenie o poistnom plnení č.l.20, výpis z účtu č.l.21, odpor č.l.27-30, faktúra č.l.31-33, protokol č.l.33-34, faktúra č.l.35, email č.l.35, replika č.l.41-43, oznámenie o poistnom plnení č.l.44, obchodná prax č.l.45-46, duplika č.l.57-59, pričom ustálil nasledovný skutkový stav veci.

9. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že dňa 03.06.2022 došlo v Prešove k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle poškodeného FOSA Prešov, spol. s r.o., IČO: 36 489 867, sídlo: Pri Delni 14497/17, 080 05 Prešov. Poškodený počas opravy vozidla v servise uzatvoril zmluvu o nájme dopravného prostriedku č. 326/2022 zo dňa 04.06.2022, na základe ktorej mu žalobca prenajal náhradné motorové vozidlo od 04.06.2022 do 25.07.2022. Po ukončení nájmu vystavil žalobca poškodenému faktúru číslo 4892022 splatnú dňa 09.08.2022 na sumu 2 061,60 eur bez DPH za 52 dní nájmu vrátane jednorazového poplatku za pristavenie vozidla. Poškodený postúpil pohľadávku na žalobcu zmluvou dňa 26.07.2022, čo poškodený aj oznámil žalovanému. Žalovaný skončil šetrenie poistnej udalosti dňa 03.10.2022 a dňa 05.10.2022 poskytol žalobcovi sumu 1 422,09 eur. Servis, v ktorom si poškodený nechal opraviť vozidlo, je zmluvným servisom žalovaného, ktorý za opravu vozidla vystavil faktúru číslo F22 328574 zo dňa 19.07.2022 a z ktorej vyplýva dátum dodania služby, t.j. ukončenie opravy vozidla dňa 19.07.2022.

10. Podstatnou pre posúdenie žalobou uplatneného nároku bolo predovšetkým vyriešenie otázky, kedy sa vozidlo odovzdané na opravu do servisu v dôsledku poistnej udalosti pri povinnom zmluvnom poistení považuje za opravené a teda spôsobilé na prevzatie poškodeným zo servisu.

11. Súd v tejto súvislosti poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp.zn. III. ÚS 322/2025-31, zo dňa 17.07.2025, v ktorom ústavný súd uviedol, že „rozhodujúca bola dostatočne preukázaná bežná obchodná prax servisu a žalovanej poisťovne, ktorá spočíva v tom, že servis – zmluvný partner poisťovne, poškodeného o vykonaní opravy informuje a na prevzatie vozidla ho vyzýva až po doručení krycieho listu poisťovne. V takejto situácii je neudržateľná argumentácia krajského súdu o tom, že skutočnosti odôvodňujúce účelnosť trvania nájmu náhradného vozidla mal preukazovať poškodený. Poškodený účelnosť trvania nájmu preukázal potvrdením toho, že vozidlo mu bolo odovzdané až v deň doručenia krycieho listu poisťovne. ... Pri posúdení tejto otázky dochádza k stretu záujmov poisťovní zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla na strane jednej a podnikania, ktoré je založené na prenájme vozidiel poškodeným osobám, na strane druhej. V centre týchto podnikateľských záujmov je však poškodený, ktorý nemôže užívať poškodené vozidlo a ktorý je poisťovňami usmerňovaný k opravám vozidiel v ich zmluvných servisoch. V tomto systéme je z pohľadu právnej istoty ako ústavnej hodnoty všetkých zúčastnených neudržateľné, aby boli vo vzťahu k povinnosti preukázania účelnosti trvania nájmu formulované rozdielne dôkazné štandardy rôznych krajských súdov. Osobitne tomu je v situácii, keď proces opravy a vydania poškodeného vozidla ako osobitného splnenia povinnosti poisťovne podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP je určovaný bežnou obchodnou praxou poisťovní a servisov – zmluvných partnerov poisťovní, no nie bežnou obchodnou praxou poškodených a prenajímateľov náhradných vozidiel.“

12. Rovnako tak súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 291/2025-56 zo dňa 06.08.2025, v ktorom ústavný súd uviedol, že „účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba s rozsahom zničeného vozidla, ale aj primeranými nákladmi, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok (III. ÚS 602/2022, III. ÚS 476/2024). Vo veci sp. zn. III. ÚS 602/2022 sa ústavný súd vyjadril stotožňujúco s názorom vo veci konajúceho odvolacieho súdu, podľa ktorého účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie. ...

Dôležitým kritériom na posúdenie primeranosti a účelnosti užívania náhradného vozidla môže v okolnostiach prípadu byť doručenie oznámenia o ukončení likvidácie (ukončenie šetrenia) škodovej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, keď poškodený ich prijatím (až) získa možnosť využívať hodnotu, ktorú pred škodovou udalosťou plnohodnotne realizoval využívaním poškodeného vozidla. K obdobnému záveru dospel aj Ústavný súd Českej republiky v náleze sp. zn. I. ÚS 2932/20 zo 14. januára 2021 (m. m. III. ÚS 602/2022 a III. ÚS 476/2024).

13. Vyššie uvedené právne závery Ústavného súdu Slovenskej republiky sú aplikovateľné v celom rozsahu aj na túto skutkovo podobnú vec a nárok žalobcu na zaplatenie nájmu za užívanie náhradného vozidla je v tejto veci dôvodný počas celej doby, kedy bolo motorové vozidlo poškodeného v servise za účelom jeho opravy až do jeho skutočného vydania poškodenému. Skutočnosti podstatné pre posúdenie toho, že nájom náhradného vozidla po ukončení opravy – vystavení faktúry, bol neúčelný, mala tvrdiť a preukazovať žalovaná poisťovňa, keďže v prospech nej mali byť skutočnosti o tom, že poškodenému nič nebránilo, aby si už opravené vozidlo prevzal predtým, ako vystavila krycí list. Bolo na žalovanej poisťovni tvrdiť a preukazovať skutočnosti rozhodné pre posúdenie toho, že ďalšie trvanie nájmu náhradného vozidla nebolo účelné.

14. Podľa rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24.11.2021, sp. zn. 3Cob/202/2020 (obdobne aj sp.zn. 3Cob/86/2023 zo dňa 18.10.2023 a sp.zn. 3Cob/94/2023 zo dňa 15.11.2023), „za opodstatnenú dobu prenájmu náhradného vozidla je podľa názoru odvolacieho súdu potrebné považovať dobu do vybavenia poisťnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, pričom táto poisťná udalosť je v zmysle § 11 ods. 6 a 7 zákona č. 381/2001 Z. z. vybavená skončením šetrenia, oznámením výšky poisťného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote. V prípade opravy poškodeného vozidla autoservis po vykonaní opravy vydá vozidlo len až po zaplatení ceny opravy alebo je možné (v prípade platného PZP) požiadať poisťovňu o vydanie krycieho listu preukazujúceho „prísľub“ poisťovne, že opravu vozidla zaplatí. Uvedená obchodná zvykosť autoservisov je odvolaciemu súdu známa z vlastnej činnosti. Poškodený v prípade platnej poisťnej zmluvy využije možnosť poskytnutia záruky poisťovne vo forme krycieho listu (nemožno nútiť poškodeného, aby sám zaplatil cenu opravy a následne uplatnil nárok u poisťovne) je potrebné považovať za účelnú dobu nájmu náhradného vozidla od momentu, keď bolo vozidlo prijaté do opravy, až do momentu jeho vydania poškodenému, t.j. od 6.2.2018 do 20.2.2018, a to za predpokladu, že dobu nájmu úmyselne alebo z nedbanlivosti nepredĺžila poškodená svojim úmyselným konaním alebo nedbanlivosťou.“

15. Krajský súd v Žiline vo svojom rozsudku sp.zn. 9Co/107/2023 zo dňa 26.03.2024 uviedol, že „odvolací súd stotožnil sa so závermi súdu prvej inštancie o účelnosti doby nájmu náhradného vozidla až do momentu doručenia krycieho listu. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd dopĺňa nasledovné. Východiskovo je potrebné akcentovať, že účelom náhradného vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba rozsahu poškodeného vozidla, ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodlivý následok. Odvolací súd za opodstatnenú dobu prenájmu náhradného vozidla považuje dobu do vybavenia poisťnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, pričom táto poisťná udalosť je v zmysle § 11 ods. 6 a 7 zákona o PZP vybavená skončením šetrenia, oznámenia výšky poisťného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote.“

16. Podstata povinného zmluvného poistenia spočíva v prenose negatívnych dôsledkov spojených s poškodením vozidla z poškodeného priamo na poisťovňu, vo vzťahu ku ktorej má poškodený priamy nárok na poskytnutie poisťného plnenia. To znamená, že je to práve poisťovňa, ktorá má znášať náklady na opravu vozidla tak, aby poškodený nebol neprimerane zaťažovaný vynakladaním vlastných prostriedkov na opravu v dôsledku porušenia povinností poisteným vodičom – škodcom. Uvedené zároveň znamená, že od poškodeného nie je možné požadovať znášanie nákladov na opravu vozidla, keďže toto je povinnosťou poisťovne poskytujúcej povinné zmluvné poistenie, čo zároveň predstavuje aj samotnú podstatu tohto poistenia. Podľa bodu 27. rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29.04.2020, sp.zn. 2Cob/132/2019, „ak by poškodení najprv museli zaplatiť faktúru, došlo by tým k popretiu podstaty poistenia, ktorým je prenos negatívnych dôsledkov škodovej udalosti na tretí subjekt – poisťovňu“ (obdobne aj bod 36. rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29.07.2020, sp.

zn. 4Cob/49/2020). Vzhľadom na uvedené je nepochybné, že argumentácia žalovaného odkazujúca na možnosť poškodeného zaplatiť za opravu vozidla servisu bezodkladne po vystavení faktúry je nesprávna. Poškodený nezavinil poškodenie svojho vozidla, ničím sa na vzniku škody nepričinil a nie je možné od neho očakávať, aby vynakladal svoje vlastné finančné prostriedky na opravu vozidla, a to bez ohľadu na to, či tieto prostriedky má k dispozícii alebo nie. Nie je možné od poškodeného ani žiadať, aby tieto finančné prostriedky pred poskytnutím plnenia poisťovne si zabezpečil, príp. použil na iný účel (vyplatenie opravy), než pôvodne zamýšľal alebo potreboval. Je to práve zmyslom a účelom povinného zmluvného poistenia, aby náhrada takejto škody bola rýchlo a v celom odôvodnenom rozsahu poisťovňou preplatená a nezaťažovala poškodeného.

17. Krajský súd v Žiline v rozsudku sp.zn. 11Co/88/2023 zo dňa 26.03.2024, uviedol, že „považuje za potrebné vyjadriť sa k samotnému účelu povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla tak, ako ju prezumuje zákon o PZP. Účelom uvedeného zákona je poskytnutie právnej ochrany poškodeného škodovými následkami zapríčinenými motorovým vozidlom škodcu. Právnu ochranu poškodeného zákon zabezpečuje jednak tým, že poškodenému priznáva právo na náhradu škody priamo proti poisťiteľovi, s ktorým škodca uzavrel poisťnú zmluvu a jednak tým, že v rámci združenia zodpovednostných poisťiteľov zakladá vznik poisťného garančného fondu, z ktorého sa odškodňujú obeť dopravných nehôd, ktorým škodu spôsobilo nepoistené alebo neznáme motorové vozidlo. Účelom povinného zmluvného poistenia je teda zabezpečiť čo najväčšie zmiernenie príkorí poškodeného, ktoré mu vznikli v súvislosti so škodovou udalosťou spôsobenou prevádzkovateľom motorového vozidla, a to nielen vo sfére materiálnej ujmy vychádzajúc z ustanovení § 4 ods. 2 a ods. 3 zákona o PZP, ktoré upravuje právo poisteného (škodcu), aby poisťovateľ z poistenia zodpovednosti za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody, ale aj vo sfére rozsahu ingerencie poškodeného, spočívajúcej vo vykonaní úkonov potrebných na to, aby mu bola nahradená škoda, ktorá mu vznikla následkom škodovej udalosti. ... V kontexte uvedeného je potom potrebné vnímať aj samotné zabezpečenie náhradného motorového vozidla poškodeným po dobu, po ktorú z dôvodu poškodenia jeho motorového vozidla nemôže toto vozidlo užívať. ... Ústavný súd SR v náleze sp. zn. III. ÚS 602/2022 zo dňa 16. februára 2023 poukázal na to, že: „... Účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba rozsahu zničeného vozidla, ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok. ... V tejto súvislosti odvolací súd akcentuje tú skutočnosť, že žalovaný je subjektom, ktorý podniká ako poisťovateľ v oblasti poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, a teda v rámci svojej činnosti poskytuje poisťné plnenia za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, keď nezriedka poskytuje poisťné plnenia za škodu, ktorú zavinil jeho poisťník na motorovom vozidle poškodeného pri strete prevádzok ich motorových vozidiel. Poškodenia motorového vozidla sa spravidla opravujú v opravovniach – servisoch, s ktorými môže mať poisťovateľ ako „zmluvný partner“ osobitný (exkluzívny) vzťah, premietnutý do poskytnutia určitej (predbežnej) „garancie“, že uhradí cenu opravy motorového vozidla poškodeného, na čo slúži práve tzv. krycí list.“

18. Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že predmetný postup bol uplatnený aj v prejednávanom prípade. Uvedený záver zodpovedá tvrdeniam žalobcu o bežných obchodných praktikách servisov vykonávajúcich opravy motorových vozidiel, pričom žalovaný v konaní relevantným spôsobom nespochybnil vyhlásenia ďalších servisov predložených žalobcom z ktorých vyplýva, že bežnou praxou týchto servisov je, že v deň ukončenia prác súvisiacich s opravou poškodeného motorového vozidla servis vystaví faktúru, v ktorej sú vyčíslené náklady na opravu, a túto faktúru v deň jej vystavenia automaticky odosiela poisťovni, ktorá z povinného zmluvného poistenia vinníka nehody je povinná faktúru zaplatiť a v prípade, ak poisťovňa je zmluvným partnerom servisu sa ako náhrada úhrady faktúry využíva tzv. krycí list s tým, že servis vydá poškodenému opravené vozidlo bezodkladne po doručení krycieho listu. Je potom nepochybné, že žalovaný mal o tomto zaužívanom postupe servisov vedomosť. Na strane poškodeného nedochádza k zmene jeho postavenia už tým, že došlo k vykonaniu opravy jeho motorového vozidla, ale k tomuto dochádza až vtedy, keď uvedené motorové vozidlo mohol reálne užívať, t.j. dňom, kedy došlo k vydaniu krycieho listu zo strany poisťovateľa škodcu. V prejednávanom prípade neboli preukázané žiadne skutočnosti, ktoré by zakladali záver o omeškaní autoservisu s opravou motorového vozidla poškodeného a na to nadväzujúcim vyhotovením a zaslaním faktúry za opravu vozidla žalovanému, príp. o omeškaní poškodeného s prevzatím opraveného motorového vozidla. Vychádzajúc z vyššie uvedeného je potom existencia príčinnej súvislosti medzi škodovou

(poistnou) udalosťou a vznikom súvisiacej škody, spočívajúcej v nájmomnom za prenájom náhradného motorového vozidla až do úhrady vykonanej zo strany žalovaného, resp. vystavenia krycieho listu, daná.

19. Žalovaný nedôvodne požaduje od poškodeného, aby ten použil svoje vlastné finančné prostriedky (a pokiaľ ich nemá má si ich zaobstarat') a čo najrýchlejšie vyplatil opravu servisu, čím by znížil náklady na nájom náhradného vozidla, ktoré hradí žalovaný. Žalovaný tým popiera samotnú podstatu povinného zmluvného poistenia, kedy je zmyslom a účelom jeho existencie vylúčiť potrebu poškodeného, ktorý škodu nezavinil, hradiť opravu zo svojich zdrojov, príp. si tieto zdroje dodatočne získať. Požiadavka na úhradu opravy poškodeným z vlastných zdrojov ide proti samotnej podstate poistenia zodpovednosti za škodu, kedy aj s prihliadnutím na bohatú súdnu prax je akceptované, že zmyslom poistenia je odbremenenie poškodeného od nutnosti vynakladania vlastných finančných prostriedkov na opravu vozidla a túto povinnosť znáša primárne poisťovateľ.

20. V posudzovanom prípade žalovaný uviedol, že servis vytvoril nedôvodne prestoj spočívajúci v nezabezpečení včasnej obhliadky vozidla po dobu 11 dní. Uvedené však nie je možné v žiadnom prípade pričítať poškodenému, ktorý motorové vozidlo odovzdal do servisu a nemal žiaden vplyv na dobu zotrvania vozidla v servise. Žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, že poškodený by neposkytol servisu alebo žalovanému potrebnú súčinnosť, v dôsledku ktorej by došlo k predĺženiu doby opravy vozidla, príp. by predĺženie doby trvania opravy zavinil. Pre posúdenie opodstatnenosti dĺžky nájmu vozidla je podstatné, že poškodený nemohol vozidlo užívať od momentu jeho odovzdania do servisu, až po okamih, kedy ho servis po doručení krycieho listu vyzval na prevzatie vozidla. Pokiaľ poškodený nezavinil svojím správaním, príp. svojou nečinnosťou, predĺženie takéhoto obdobia, nemôže znášať poškodený negatívne následky v podobe neuznania nákladov na nájom náhradného vozidla za celú dobu opravy vozidla v servise, t.j. od momentu odovzdania vozidla do servisu až po možnosť vozidla zo servisu prevziať po oboznámení tejto skutočnosti (rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24.11.2021, sp. zn. 3Cob/202/2020, sp.zn. 3Cob/86/2023 zo dňa 18.10.2023 a sp.zn. 3Cob/94/2023 zo dňa 15.11.2023).

21. Žalovaný nepreukázal, že ukončenie opravy vozidla dňa 19.07.2022 bolo poškodenému aj oznámené, a to či už žalovaným alebo servisom. Rovnako tak žalovaný nepreukázal, že by poškodený bol vyzvaný na prevzatie vozidla bez potreby úhrady vystavenej faktúry za opravu vozidla. Pokiaľ sa tak nestalo, opak čoho žalovaný nepreukázal, nemožno vo vzťahu k poškodenému prijať záver, že poškodené vozidlo bolo už opravené a poškodený s ním mohol voľne a bez obmedzenia disponovať. Rovnako tak žalovaný nepreukázal žiadne dôvody spochybňujúce trvanie nájomného vzťahu aj po oprave vozidla. Naopak z vykonaného dokazovania a tvrdení vyplynulo, že išlo o okolnosti mimo sféry vplyvu samotného poškodeného, ktorý ich nezavinil, nemohol ich ovplyvniť a nenesie za ne ani zodpovednosť.

22. Súd k tvrdeniu žalovaného, že prenájom vozidla na presne určené obdobie je neobvyklý uvádza, že v súdnom konaní je uplatnený nárok len za presne určené špecifické obdobie, ktoré je žalobcom aj zdôvodnené a neuplatňuje sa nárok za obdobie presahujúce tento čas. Odhliadnuc od uvedeného je potrebné prisvedčiť argumentácii žalobcu, že v čase uzatvorenia nájomnej zmluvy nie je možné vopred ustáliť, aká dlhá táto doba bude, keďže ani samotný servis nemôže s úplnou istotou uviesť presnú dĺžku trvania opravy, a to najmä z dôvodu nedostatku náhradných dielov priamo na sklade servisu, či väčšieho počtu opráv napríklad v zimnom období, kedy sa doba servisných výkonov prirodzene predlžuje. Vzhľadom na uvedené je potrebné uviesť, že obligatórna písomná forma nájomnej zmluvy týkajúcej sa hnutelnej veci nevyplýva zo žiadneho ustanovenia Občianskeho zákonníka a rovnako tak ani určenie doby trvania nájomnej zmluvy. Jej podstatnými náležitosťami v zmysle § 663 Občianskeho zákonníka je určenie veci a odplatosť užívania. Jedným z pojmových znakov nájomnej zmluvy je jej dočasnosť, keď jej trvanie môže byť dojednané na dobu určitú alebo na dobu neurčitú. Z okolností posudzovaného prípadu vyplýva, že úmyslom poškodeného je dočasne užívať náhradné vozidlo žalobcu, a to do času, kým neprevezme zo servisu svoje opravené motorové vozidlo. Pokiaľ zmluvné strany pri uzatvorení nájomnej zmluvy neuvedú dobu trvania zmluvy, zmluva je uzatvorená na dobu neurčitú. V prípade, ak poškodený vráti motorové vozidlo žalobcovi a tento deň sa uvedie v zmluve o nájme ako deň, dokedy trvala doba nájmu, dôjde tak so súhlasom oboch zmluvných strán k zmene dojednanej doby trvania zmluvy na dobu určitú. Žalobcom opísaný spôsob uzatvorenia nájomnej zmluvy súd nevyhodnotil ako nezákonný, resp. neurčitý a majúci za následok neplatnosť jej uzatvorenia. Žalobcom predložená nájomná zmluva zodpovedala skutočnej dobe užívania dohodnutého náhradného motorového vozidla

poškodeným, ktorý ho žalobcovi vrátil dňa 25.07.2022. Súd preto uvedenú argumentáciu žalovaného považuje za neopodstatnenú.

23. Pokiaľ ide o časť žalobou uplatneného nároku v sume 248,68 eur súd uvedený nárok považuje za dôvodný a nesporný, keďže žalovaný v súdnom konaní neuviedol žiadne tvrdenia vylučujúce nárok žalobcu na túto časť plnenia, rovnako ako ani nepredložil žiadne dôkazy preukazujúce dôvodnosť jeho nepriznania. Procesnou povinnosťou strany konania, pokiaľ žalobou uplatnený nárok neuzná, je uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu a pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva, resp. označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Pokiaľ sa tak nestalo, je potrebné žalobou uplatnený nárok vo výške 248,69 eur považovať za nesporný. Navyiac z obsahu oznámenia o poistnom plnení zo dňa 04.10.2022 nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by dôvodnosť krátenia mohli odôvodniť. Naopak z obsahu oznámenia je zrejmé, že ide o svojvoľné strhnutie si časti poistného plnenia zo strany žalovaného, ktoré žalovaný v súdnom konaní žiadnym spôsobom nevysvetlil a nepreukázal, a preto takémuto postupu žalovaného nie je možné priznať právnu ochranu a v konaní jeho argumentácii vyhovieť.

24. Súd pri vyhodnotení nároku žalobcu na úrok z omeškania postupoval v zmysle záverov Ústavného súdu Slovenskej republiky uvedených v jeho náleze sp. zn. III. ÚS 309/2020, ktorým zrušil rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Cdo/145/2017, v ktorom súd riešil otázky omeškania s plnením poisťovne podľa zákona č. 381/2001 Z.z. Žalovaný má dve odlišné a samostatné právne povinnosti, ktorými je povinnosť zlikvidovať poistnú udalosť najneskôr do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania. Splnením len jednej z povinností žalovaného pritom nezaničí druhá povinnosť žalovaného. Sankciou za nesplnenie ktorejkoľvek z vyššie uvedených povinností je vznik nároku poškodeného na úroky z omeškania, a to podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalovaný je povinný v zmysle § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania. V uvedenom prípade má teda žalovaný postavenie dlžníka, a pokiaľ plnenie neposkytne do 15 dní od skončenia šetrenia, ktoré musí ukončiť do troch mesiacov od oznámenia, dostáva sa do omeškania sankcionovaného ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Súd preto považoval za dôvodný aj úrok z omeškania uplatnený v žalobe. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa v zmysle § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky číslo 87/1995 Z.z. zvyšuje o 5 %. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania v celkovej výške 6,25 % odo dňa 19.10.2022. Z oznámenia o poistnom plnení žalovaného zo dňa 02.08.2022 vyplýva, že poistná udalosť bola u žalovaného nahlásená dňa 06.06.2022 (č.l.44). Vzhľadom k tomu žalovaný bol povinný poskytnúť poistné plnenie do 21.09.2022 a žalovaný sa dostal do omeškania dňom 22.09.2022 a týmto dňom vznikol žalobcovi aj nárok na úrok z omeškania. Keďže ale žalobca si uplatnil úrok z omeškania až od 19.10.2022, súd mu priznal úrok z omeškania od tohto dňa.

25. Na základe vyššie uvedeného má súd za to, že nárok žalobcu je dôvodný čo do základu, aj čo do výšky, a preto žalobe žalobcu vyhovel v rozsahu uvedenom vo výroku rozsudku.

26. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Podstatou je, aby postup súdu bol v súlade so zákonom, aby bol ústavne akceptovateľný a aby jeho rozhodnutie bolo možné kvalifikovať ako zákonné, preskúmateľné a bez znakov arbitrárnosti. V opačnom prípade nemá ústavný súd dôvod zasahovať do postupu a rozhodnutí súdov, a tak vyslovovať porušenie základných práv (obdobne napr. I. ÚS 50/04, III. ÚS 162/05).

27. Podľa konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, pripomienku strany sporu, ktorá ju nastolila. Je ale nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán sporu (napríklad rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a pod.). Vzhľadom na uvedené sa súd nezaoberal všetkými uvedenými tvrdeniami, keďže pre rozhodnutie súdu o žalobe boli právne irelevantné.

28. Súd pre rozhodnutie vo veci samej považoval za postačujúce tie skutočnosti, ku ktorým sa vyjadril v odôvodnení svojho rozsudku. Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, ktorý je obsiahnutý vo výroku tohto rozsudku. Ostatné skutočnosti tvrdené spornými stranami, ku ktorým sa súd v odôvodnení rozsudku nevyjadroval, súd nepovažoval za potrebné pre účely posúdenia a rozhodnutia vo veci samej, a preto sa v odôvodnení rozsudku týmito skutočnosťami v zmysle uvedenej konštantnej judikatúry nevyjadruje.

29. V zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zverejneného pod R 71/2018 patria do pojmu ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu predovšetkým stanoviská alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Jeho súčasťou je tiež prax vyjadrená opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky alebo dokonca aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili. Avšak rovnako tak je potrebné zdôrazniť, že s prihliadnutím na článok 3 CSP do pojmu ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu treba zahrnúť aj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva, prípadne Súdneho dvora Európskej únie. Rozhodnutia súdov iných štátov, a teda ani rozhodnutia Ústavného súdu Českej republiky a Najvyššieho súdu Českej republiky pod tento pojem nespádajú (bližšie aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/129/2017 a sp. zn. 4Cdo/186/2022).

30. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý bol v konaní voči žalovanému úspešný v celom rozsahu, priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu uvedenom vo výroku rozsudku.

31. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré je možné podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestskom súde Bratislava IV.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).